

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.795 van 20 juli 2003
in de zaak A. 139.309/XIV-15.995.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. NGALULA,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 515/14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 28 juli 1972 en van Kongolese nationaliteit, op 19 juli 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 juli 2003, met beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, van de mondelinge beslissing van 18 juli 2003 tot terugdrijving en van de onrechtmatige retentie van stukken door de dienst repatriëringen te Zaventem;

Gezien de vordering om een dwangsom te horen opleggen en de vordering om voorlopige maatregelen te horen bevelen van dezelfde datum;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op zondag 20 juli 2003 om 8.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. NGALULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. DECORDIER die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de derde voorwaarde aanvoert dat zij België is binnengekomen met geldige reisdocumenten die zijn voorzien van een op regelmatige wijze toegekend visum; dat zij onwettig werd vastgehouden want dat de raadkamer van de correctionele rechtbank op 18 juli 2003 de invrijheidsstelling van de verzoekende partij heeft bevolen; dat zij nu nog op onmenselijke en vernederende wijze in de Transitzone van de luchthaven van Zaventem moet verblijven; dat zij wordt gediscrimineerd tegenover haar Kongolese medereizigers van dezelfde vlucht, die niet worden vastgehouden; dat zij verschillende rustdagen heeft verloren; dat zij getraumatiseerd is door het feit dat zij onder de boeien voor de Raadkamer van de correctionele rechtbank werd geleid; dat haar reputatie tegenover vrienden en familieleden in Kinshasa ernstig is geschaad door haar behandeling als een crimineel; dat zij geen gevaar vormt voor de openbare orde en dat de verwerende partij geen enkel nadeel lijdt door een schorsing van de bestreden beslissing;

2.2. Overwegende dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel van de aanhouding op de luchthaven van Zaventem zich reeds heeft gerealiseerd, zodat het feit zelf ervan niet meer kan worden rechtgezet met de schorsing van de thans bestreden beslissingen; dat het aangevoerde nadeel van nog steeds te worden vastgehouden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf een einde zal nemen met de terugdrijving die vandaag reeds is voorzien; dat de verzoekende partij trouwens niet wordt vastgehouden, maar dat zij enkel niet tot het grondgebied van het Rijk wordt toegelaten; dat zij slechts in de Transitzone dient te verblijven voor zover zij niet naar een andere bestemming wenst te vertrekken; dat voor de morele schade waarop de verzoekende partij zich beroept en die bestaat uit de beschadiging van haar reputatie tegenover vrienden en kennissen en het leed

dat zij heeft ondergaan doordat zij onder de boeien voor de raadkamer van de correctionele rechtbank werd geleid, in de regel genoegdoening kan worden gegeven door een eventueel vernietigingsarrest en/of een vordering tot schadeloosstelling; dat de verzoekende partij geen omstandigheden inroept waaruit kan worden afgeleid dat dit in casu anders zou zijn; dat ook het verlies van enkele vakantiedagen kan worden vergoed middels een vordering tot schadeloosstelling en dus evenmin moeilijk herstelbaar is; dat de verzoekende partij met de algemene verwijzing naar de Kongolese medereizigers op haar vlucht niet aantoont dat zij het slachtoffer is geworden van discriminatie; dat de verzoekende partij geen ander nadeel in het verzoekschrift aanvoert; dat deze vaststellingen volstaan om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen;

3. Overwegende dat de tweede bestreden beslissing in feite slechts de uitvoering van de eerste bestreden beslissing is; dat de derde bestreden beslissing geen administratieve rechtshandeling maar een feitelijke toestand is; dat derhalve enkel de eerste bestreden beslissing aanvechtbaar is;

4. Overwegende dat de vordering om een dwangsom te horen opleggen en de vordering om voorlopige maatregelen te horen bevelen een accessorium van de vordering tot schorsing vormen; dat zij omwille van de afwijzing van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid eveneens dienen te worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering om een dwangsom te horen opleggen en de vordering om voorlopige maatregelen te horen bevelen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig juli tweeduizend en drie, door :

de H. C. ADAMS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. M. VAN LIMBERGEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

C. ADAMS.